

Hoewel dit onderzoek zijn beperkingen kent – het feit dat enkel onderzoeken werden verricht in de wijkteams, waarbij ik bovendien af en toe het gevoel had dat de korpsverantwoordelijken loutere wenselijkheidsantwoorden gaven –, verdient het zijn pluimen. Het is enig in het Waals wetenschappelijk onderzoek naar *police de proximité* en het is verrijkend voor een Vlaams politie-onderzoeker die geïnteresseerd is in politiewerking en community policing. Het werk biedt niet alleen een inzicht in de Franstalige visie op community policing, ook wordt de cultuurspleet tussen noord en zuid in het Belgische politielandschap via dit onderzoek zeer zichtbaar.

S. DE KIMPE

D. DE BACKER, *Leidraad en modellen voor de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek n.a.v. de wet van 12 maart 1998*, Gent, Mys & Breesch, 2000, 63 p.

In het voorwoord van het werk van zijn kantoorgenoot mr. Dirk DE BACKER schrijft Prof. NEELS dat het beroep van de advocaat ten aanzien van strafonderzoeken is gewijzigd in die zin dat hij vanaf de inwerkingtreding van de Wet Franchimont een actieve rol heeft toebedeeld gekregen met duidelijke repercussies op zijn beroepsaansprakelijkheid. Dit laatste zet de advocaat aan tot voorzichtigheid en meer nauwgezetheid. Het werk van mr. DE BACKER heeft daarom tot doel de strafrechtpractici alsook de rechtzoekende zelf op weg te helpen in hun – delicate – processuele tussenkomsten in het vooronderzoek in strafzaken.

De auteur is volgens mij in zijn opzet geslaagd. De titel van de bundel dekt ook de lading. Enerzijds is er een beknopte leidraad over de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek. Anderzijds worden modellen, niet alleen op papier, maar ook op cd-rom aangeboden.

De inhoudstabel geeft onmiddellijk een duidelijk overzicht. De leidraden en modellen worden weergegeven naargelang de hoedanigheid van de rechtzoekende. Een eerste deel heeft betrekking op het slachtoffer of een derde bij de strafrechtspleging. Hier worden de klacht, de burgerlijkepartijstelling en de verklaring van benadeelde besproken. Ook de mogelijke verzoeken die een slachtoffer kan stellen tot opheffing van een opsporingshandeling of onderzoekshandeling, komen aan bod. Het tweede deel richt zich tot de verdachte of inverdeninggestelde. Dit omvat de inzage in het strafdossier, het verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling of de vraag tot bijkomende onderzoekshandelingen. Tot slot wordt in dit gedeelte ingegaan op de mogelijkheid die door de wet werd voorzien aan de verdachte/inverdeninggestelde om hoger beroep aan te tekenen tegen een verwijzingsbeschikking. Tevens wordt de mogelijkheid besproken om een verzoek te richten tot de Kamer van Inbeschuldigingstelling wanneer naar zijn mening het gerechtelijk onderzoek te lang duurt. Het laatste deel verhaalt de proceduremogelijkheden die een burgerlijke partij heeft gedurende het gerechtelijk onderzoek. Deze komen *grosso modo* overeen met die van de verdachte/inverdeninggestelde. Hier herhaalt de auteur de mogelijkheid tot opheffing van een onderzoekshandeling. Hij heeft dit al in het eerste deel uiteengezet. De auteur is dus meer dan volledig.

In de leidraad die aan de modellen voorafgaat, geeft de auteur een kort overzicht van de procedure die bij het desbetreffende model hoort alsook de wijze waarop het verzoekschrift moet worden opgesteld en neergelegd. Dit laatste gaf aanleiding tot onzekerheden zodat de wetgever bij Wet van 4 juli 2001 tot wijziging van sommige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en tot wijziging van de Wet van 19 februari betreffende de proceduregebonden bemiddeling in familiezaken (B.S. 24 juli 2001) een aantal begrippen zoals 'indienen' vervangen heeft door 'toezenden' en/of 'neerleggen'. Ook worden door de wetswijziging een aantal termijnen verlengd en op straffe van verval ingevoerd. De leidraad is daarom op bepaalde punten reeds achterhaald, wat aanleiding kan en mag geven tot een aanpassing van dit werkstuk.

Op het einde heeft de auteur de wetteksten en een beknopte bibliografie, die de lezer doorverwijst naar rechtsleer en rechtspraak, bijgevoegd. Dergelijke informatie is onontbeerlijk om de inhoud van het verzoekschrift te stofferen.

Tot slot voorziet de cd-rom de besproken modellen in Word 97-versie. Deze modellen zijn overzichtelijk en voorzien van de nodige kleurschakeringen zodat de practicus onmiddellijk weet wat hij nog eigenhandig moet invullen. Een droom voor iedere advocaat.

Steven GIBENS

G. VERMEULEN, F. DHONT en A. DORMAELS, *European Data Collection on Sexual Offences Against Minors*, Antwerpen/Apeldoorn, Maklu, 2001, 197 p.

De auteurs van *European Data Collection on Sexual Offences Against Minors* maken deel uit van de Onderzoeksgroep drugbeleid, strafbeleid en internationale criminaliteit van de Rijksuniversiteit Gent. Die onderzoeksgroep voerde in het kader van het STOP-programma van de Raad van de Europese Unie⁴ reeds een haalbaarheids- en opportuniteitsonderzoek uit naar de systematische verzameling en het beheer van gegevens m.b.t. vermiste minderjarigen, minderjarige slachtoffers van seksuele exploitatie en mensenhandel alsmede de daders en verdachten van seksuele misdrijven tegen minderjarigen.⁵ De studie die ten grondslag ligt aan *European Data Collection* is eveneens tot stand gekomen in het kader van het STOP-programma, en gaat dieper in op de praktische implementatie van de aanbevelingen die voortkwamen uit het eerste STOP-project.

In het eerste deel van het boek wordt de lezer kort vertrouwd gemaakt met deze aanbevelingen.⁶ Ook de door de onderzoekers gehanteerde methodologie

4. Het STOP-programma is een stimulerings- en uitwisselingsprogramma voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen.

5. De resultaten van dit onderzoek zijn terug te vinden in B. DE RUYVER, P. ZANDERS en G. DERRE, *Internationaal verzamelen en beheren van gegevens inzake vermiste en seksueel uitgebuide minderjarigen*, Maklu, Antwerpen/Apeldoorn, 2000, 280 p.

6. Men kan als belangrijkste aanbevelingen o.a. onthouden: de creatie van internationale databanken van vermiste minderjarigen, van kinderpornografisch materiaal en van DNA-gegevens m.b.t. seksuele delinquenten. Daarnaast bleek het ook raadzaam de bestaande gegevensbanken m.b.t. daders of verdachten van seksuele misdrijven uit te breiden tot een internationaal analysebestand en een internationaal informatiebestand. Ook vermeldenswaard is de oproep tot creatie van een algemeen Europees strafregister en van een internationaal wetgevingsbestand m.b.t. de seksuele exploi-